

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.6.2011
KOM(2011) 376 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN,
REGIONKOMMITTÉN OCH REVISIONSRÄTTEN**

OM KOMMISSIONENS STRATEGI MOT BEDRÄGERIER

{SEK(2011) 791 slutlig}

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN,
REGIONKOMMITTÉN OCH REVISIONSRÄTTEN**

OM KOMMISSIONENS STRATEGI MOT BEDRÄGERIER

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Kommissionens övergripande strategi mot bedrägerier.....	5
2.1.	Grundläggande principer och prioriteringar.....	8
2.2.	Förebyggande och upptäckt av bedrägerier	9
2.2.1.	Kommissionens avdelningars strategier mot bedrägerier	10
2.2.2.	Olafs roll i utvecklingen och genomförandet av strategierna	11
2.2.3.	Systematiska kontroller och riskanalyser.....	12
2.2.4.	Ökad medvetenhet och fortbildning.....	13
2.3.	Utredningar	14
2.3.1.	Olafs utredningar.....	14
2.3.2.	Uppgiftslämnare och andra personer som avslöjar missförhållanden.....	15
2.4.	Påföljder	15
2.5.	Återkrav.....	16
2.6.	Andra övergripande bestämmelser om förebyggande av bedrägerier.....	16
2.6.1.	Internationella bestämmelser	16
2.6.2.	Etik och integritet.....	16
2.6.3.	Öppenhet och tillgång till information.....	17
2.6.4.	Offentlig upphandling och EU-bidrag	17
3.	Tillsyn och rapportering om genomförandet.....	17

1. INLEDNING

Genom det här meddelandet förbättrar och moderniserar kommissionen sin strategi mot bedrägerier. Det **övergripande målet** för kommissionens nya strategi mot bedrägerier är att förbättra **det förebyggande arbetet, spårning och utredningsvillkoren** samt åstadkomma lämplig **reparation och avskräckande åtgärder med hjälp av proportionerliga och avskräckande påföljder, med full hänsyn till rättssäkerheten**, bland annat genom att införa **strategier mot bedrägerier som ska användas av kommissionens avdelningar** som följer och förtydligar de olika aktörernas ansvarsområden.

Enligt artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen och medlemsstaterna bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Därför är det en allmän skyldighet för alla kommissionens avdelningar att förebygga och spåra bedrägerier inom ramen för den dagliga verksamhet som avser hanteringen av ekonomiska resurser.

Europeiska kommissionen genomför EU:s budget i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning (artikel 317 i EUF-fördraget). Kommissionen är engagerad i arbetet med att se till att de befintliga rättsliga ramarna, systemen, reglerna och arbetsmetoderna faktiskt bidrar till att förebygga och spåra bedrägerier.¹

Den ekonomiska förvaltningen och revisionen har skärpts. Kommissionens avdelningar² är nu ansvariga för förvaltningen av de operativa och administrativa medel de förfogar över för att genomföra EU:s politik eller för att bidra till att EU:s institutioner fungerar väl genom kostnadseffektiva insatser som minskar den administrativa bördan så långt som möjligt. Kommissionens avdelningar³ har ansvar för att vidta nödvändiga åtgärder för att kunna ge rimliga garantier för att bedrägerier⁴ eller fel⁵ förebyggs och spåras.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utför administrativa utredningar och utnyttjar sin erfarenhet och sakkunskap genom direkt stöd till kommissionens övriga avdelningar för att förebygga och spåra bedrägerier.⁶

Förebyggande och spårande av bedrägerier står i centrum för kommissionens insatser mot bedrägerier. Men också andra faktorer är viktiga, till exempel att göra effektiva och

¹ Definitionen på bedrägerier finns i artikel 1 i den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 316 , 27.11.1995, s. 49).

² Hänvisningar till kommissionens avdelningar avser såväl alla kommissionens generaldirektorat och tjänster som genomförandeorganen.

³ Delegerade utanordnare enligt EUF-fördraget (artikel 322) och budgetförordningen (Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁴ Se artikel 28 och artikel 28a i budgetförordningen.

⁵ Härmed avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för EU:s allmänna budget, se artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995).

⁶ Kommissionens meddelande Förebyggande av bedrägerier med hjälp av erfarenheter från det operativa arbetet: en dynamisk bedrägerisäkring, (KOM(2007) 806 slutlig).

verkningsfulla utredningar, utan dröjsmål återkräva medel som felaktigt utbetalats från EU:s budget och tillämpa påföljder som är avskräckande.

Det är medlemsstaterna som står för största delen av inkomsterna i EU:s budget. Tillsammans med kommissionen deltar de också i förvaltningen av kring 80 procent av budgetutgifterna. De återstående 20 procenten förvaltas direkt av kommissionens avdelningar, ibland tillsammans med förvaltningar i länder utanför EU och internationella organisationer.

Ett bättre skydd av EU:s ekonomiska intressen mot bedrägerier och felaktigheter har efterlysts av Europaparlamentet⁷, rådet⁸ och Europeiska revisionsrätten⁹ bland annat i de rekommendationer som lämnats i samband med beviljandet av ansvarsfrihet för budgetens genomförande och i andra resolutioner och rapporter. Även rådet¹⁰ och Europaparlamentet¹¹ har begärt förenklingar och minskad administrativ börda i samband med genomförandet av europeiska program. Kommissionen måste alltså göra en avvägning mellan kostnadseffektiva kontroller och kraven på förenkling.

År 2010 antog rådet det fleråriga Stockholmsprogrammet¹² om politiken avseende rättvisa, medborgerliga rättigheter och säkerhet. I programmet uppmanas EU och dess medlemsstater att öka insatserna mot korruption och andra typer av ekobrott, bland annat genom att bygga upp kapacitet för ekobrottsutredningar och tydliggöra vem som faktiskt är betalningsmottagare.

År 2011 läggs flera förslag för att skärpa insatserna mot bedrägerier och korruption som påverkar offentliga medel i EU:

Kommissionens förslag om **ändring av den rättsliga ramen för Olaf**¹³ ska göra byråns utredningar mer effektiva och snabba, öka rättssäkerheten, stärka samarbetet med medlemsstaterna och förbättra styrelseformerna.

Meddelandet om skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar¹⁴ beskriver hur kommissionen ska skydda

⁷ T.ex. rapporten om skyddet av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen och kampen mot bedrägerier– årsrapport 2008 (2009/2167(INI)) och 2009 (2010/2247(INI)).

⁸ Se t.ex. rådets resolution om en övergripande EU-politik mot korruption av den 14 april 2005, slutsatserna från det spanska ordförandeskapets arbetsgrupp om en europeisk åklagarmyndighet (första halvåret 2010) och uttalandet från det belgiska ordförandeskapet om Stockholmsprogrammet (andra halvåret 2010).

⁹ Se sid 4 i revisionsrättens yttrande nr 1/2010 – *Förbättra den ekonomiska förvaltningen av Europeiska unionens budget: Risker och utmaningar*, EUT C 35, 12.2.2010 och sid 10, 11 och 26 i revisionsrättens årsrapport om budgetår 2009, EUT C 303, 9.11.2010.

¹⁰ Se t.ex. rådets dokument EUCO 2/1/11 REV1 av den 8 mars 2001 där det sägs att ”Det är av avgörande betydelse att EU:s instrument för främjande av forskning, utveckling och innovation förenklas så att de lättare kan användas av de bästa vetenskapsmännen och de mest innovativa företagen, särskilt genom överenskommelse mellan de berörda institutionerna om en bättre balans mellan förtroende och kontroll och mellan risktagande och riskförebyggande ”.

¹¹ Europaparlamentets betänkande av den 11 november 2010 – P7_TA(2010)401 som nämner invecklade och tidskrävande regler om deltagande, höga personalkostnader och onödigt betungande byråkrati.

¹² EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

¹³ KOM(2011) 135 slutlig.

skattemedlen på EU-nivå mot olaglig verksamhet, däribland korruption inom och utanför EU:s institutioner. Meddelandet tar även upp vilka möjligheter som finns att förbättra den straffrättsliga ramen eller de förfaranderättsliga bestämmelserna för utredare och åklagare, samt möjligheter till institutionell utveckling av till exempel en europeisk åklagarmyndighet.

Dessa förslag kompletteras av **meddelandet om insatser mot korruption på EU:s territorium**¹⁵ som beskriver ett EU-system för regelbunden utvärdering av medlemsstaternas insatser (EU:s rapport om insatserna mot korruption).

Även i kommissionens arbetsprogram för 2011 nämns ett **förslag till en ny rättslig ram för förverkande och återvinning av tillgångar som härrör från brott** under rubriken "Initiativ till skydd för den öppna och lagliga ekonomin".¹⁶

Dessa förslag kompletteras av den här strategin mot bedrägerier, som huvudsakligen tar upp frågor som rör god förvaltning. Tillsammans ger dessa meddelanden en sammanhållen och omfattande rättslig ram för EU:s framtida insatser mot bedrägerier och korruption.

Kommissionens strategi mot bedrägerier riktas huvudsakligen till kommissionens avdelningar och är avsedd att skärpa EU:s politik och bidra till att skydda EU:s ekonomiska intressen. Strategin kompletterar kommissionens grundläggande politiska riktlinjer som beskrevs nyligen i meddelandet om **Europa 2020-strategin**¹⁷ och i **översynen av EU:s budget**¹⁸ där viktiga målsättningar framhålls, såsom förenkling och harmonisering av EU:s bestämmelser samtidigt som man behåller de höga kraven på ansvarstagande och kontroll av ekonomiska risker.

2. KOMMISSIONENS ÖVERGRIPANDE STRATEGI MOT BEDRÄGERIER

Bedrägerier som påverkar EU:s budget – dagsläget och framtida utmaningar

Kommissionens förra strategi om bedrägeribekämpningen antogs år 2000¹⁹ och handlingsplanerna för 2001–2003 och för 2004–2005 lade grunden för omfattande EU-insatser mot bedrägerier.²⁰ Kommissionen rapporterade om genomförandet av handlingsplanen och om framstegen i bedrägeribekämpningen genom att varje år mellan 2001 och 2005 lämna årsrapporter om skyddet av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen och kampen mot bedrägerier.²¹ År 2007 antog kommissionen ett meddelande om dynamisk bedrägerisäckring²² och ett meddelande som behandlade ansvarsfördelningen mellan Olaf och kommissionens avdelningar för utgifter vid delad förvaltning, där avdelningarna tog

¹⁴ Meddelande om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar - En integrerad politik för att se till att skattebetalarnas pengar används på rätt sätt, KOM(2011) 293 slutlig.

¹⁵ Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om insatser mot korruption på EU:s territorium (KOM(2011) 308 slutlig).

¹⁶ http://ec.europa.eu/atwork/programmes/index_en.htm.

¹⁷ KOM(2010) 2020.

¹⁸ KOM(2010) 700.

¹⁹ KOM(2000) 358 slutlig.

²⁰ KOM(2001) 254 slutlig, KOM(2004) 544 slutlig.

²¹ Se sid 5-12 för en bedömning av strategin under år 2000-2005 i KOM(2006) 378.

²² KOM(2007) 806 slutlig.

på sig ansvaret för den ekonomiska uppföljningen av fel och bedrägerier.²³ Genomförandet visar att Olafs erfarenheter av det operativa arbetet utgör en viktig informationskälla för kommissionen.

Det pågående utarbetandet av en ny flerårig budgetram ger kommissionen möjligheter att skärpa insatserna mot bedrägerier på EU:s olika politikområden. Den fleråriga budgetram som ska gälla efter 2013 åtföljs av andra förslag till särskild lagstiftning om EU:s program. Dessa förslag ska tillgodose det övergripande förenklingsmålet och även innehålla lämpliga åtgärder mot bedrägerier. Kommissionen är fast besluten att ytterligare förbättra de rättsliga bestämmelserna om bedrägerier på ett kostnadseffektivt och proportionerligt sätt. Arbetet kommer att ta hänsyn till de åtgärder som kommissionens avdelningar redan vidtagit.

De som ägnar sig åt bedrägerier, och i synnerhet organiserad brottslighet, anpassar sig snabbt till nya förutsättningar. Kommissionen måste kunna bemöta sådana nya utmaningar. Eftersom förutsättningarna för bedrägerier förändras hela tiden måste även EU:s politik mot bedrägerier justeras löpande. Att förebygga och spåra bedrägerier är grundläggande för ett gott styrelseskick och kommissionen är fast besluten att anta utmaningen på alla nivåer och i alla stadier av utgifts- och inkomstförvaltningen.

EU:s budget finansieras med offentliga medel som bara ska användas för sådant politiskt arbete som EU:s lagstiftande församlingar har godkänt. Men under 2009 rapporterade medlemsstaterna att 279,8 miljoner euro misstänktes ha utsatts för fusk med EU-bidragen i deras länder.²⁴

Detta är bara en indikator på vilken ekonomisk omfattning frågan har, eftersom misstankarna inte nödvändigtvis kan bekräftas och medlen i så fall kanske kan återkrävas. Men detta visar ändå tydligt på att det behövs ett förebyggande arbete och regelbunden anpassning av de befintliga åtgärderna för att föregripa nya bedrägerimetoder.

Å andra sidan bör de ytterligare kontroller som kommissionen föreslagit vara proportionerliga, verkningsfulla och kostnadseffektiva. Eftersom bedrägerier till skillnad från vanliga fel ofta döljs med hjälp av sofistikerade och noggrant organiserade metoder är de svårare att upptäcka. Därför måste också insatserna mot bedrägerier för att få någon verkan vara både intelligenta och sofistikerade, vilket ofta medför högre kostnader. Det marginella värdet på de bedrägerier som kan spåras och åtgärdas av medlemsstaterna och kommissionen med hjälp av ytterligare kontroller måste överstiga den marginella kostnaden som ytterligare kontroller medför, även om de kan motiveras av renomméskäl.

Insatserna mot bedrägerier ska vidtas i enlighet med kommissionens uttalade målsättning att inte begära ytterligare personal och att minska de administrativa stödfunktionerna.²⁵ Alla eventuella tillkommande resurser måste därför avdelas genom omplacering av personal mellan avdelningarna i linje med dessa principer.

²³ C(2007) 5709.

²⁴ KOM(2010) 382, s. 6. Siffran avser tiden kort efter det att en utredning inletts vid misstanke om brott.

²⁵ SEK(2007) 530.

Kommissionen har redan utvecklat och fortsätter att utveckla sina insatser mot bedrägerier på denna grund. Nedan lämnas några exempel på goda metoder som visar vilka möjligheter som väl utformade insatser mot bedrägerier erbjuder.

Inom ramen för strukturåtgärderna²⁶ har kommissionen inrättat en **gemensam strategi för att förebygga bedrägerier** för att öka kapaciteten att hantera bedrägerier, öka medvetenheten i medlemsstaterna och kommissionens avdelningar om vikten av förebyggande åtgärder och stärka samarbetet med Olaf. Strategin skärper vissa befintliga åtgärder för strukturfonderna och kommer att underlätta genomförandet av strategin på det berörda budgetområdet. Andra av kommissionens avdelningar, till exempel de som ansvarar för forskningspolitiken, har också antagit särskilda strategier mot bedrägerier som ska förebygga bedrägerier genom att utnyttja tillgängliga upplysningar.

Men inte alla avdelningar inom kommissionen som förvaltar EU-medel har ett så systematiskt arbetssätt ännu.

Vidareutveckling av de metoder som använts i Plutoprojektet för att spåra och förebygga bedrägerier:

Plutoprojektet inrättades för att hjälpa kommissionens generaldirektorat för informationssamhället att förbättra revisionskapaciteten och kontrollerna med hjälp av kraftfulla analysverktyg och uppgifter om bedrägeriindikatorer som byggde på Olafs operativa erfarenheter. Denna metod har gjort det möjligt att spåra många fler fall av misstänkta bedrägerier.²⁷

Många andra operativa avdelningar vid kommissionen har visat stort intresse för detta projekt, som varit särskilt framgångsrikt för att i tid spåra bedrägerier. Tillämpningen av metoden kommer att främjas.

En gemensam teknisk plattform har inrättats för säkert utbyte av uppgifter mellan tullförvaltningar och andra behöriga nationella myndigheter, såsom EU:s ekobrottsenheter²⁸ (myndigheter med ansvar för att ingripa mot penningtvätt). Plattformen är åtkomlig via webbläsaren "Mutual Assistance Broker" som utvecklats av Europeiska kommissionen. Plattformen gör det möjligt att på ett säkert sätt utbyta information om fastställda eller misstänkta varu- och valutarörelser i EU och undvika dubbelarbete med inmatning av uppgifter, samtidigt som man tar hänsyn till bestämmelserna om uppgiftsskydd.

Nya IT-verktyg kan väsentligt minska den administrativa bördan i samband med spårning av bedrägerier och fel, även med avseende på hur inkomstsidan av EU:s budget förvaltas.

Kommissionen har utarbetat en kurs som ska öka medvetenheten om riskerna för bedrägerier. Den bygger på verkliga fall från en av kommissionens avdelningar.

²⁶ I synnerhet när det gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Fonden för fiskets utveckling.

²⁷ Olafs årsrapport 2010, s. 30.

²⁸ Arbetet inriktas särskilt på att uppfylla de krav på informationsutbytet som ställdes av arbetsgruppen för finansiella åtgärder i dess särskilda rekommendation IX om kurirer som genomförs i Europeiska unionen i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen (EUT L 309, 25.11.2005, s. 9).

Sådan här skräddarsydd utbildning kommer att utvecklas med hjälp av verkliga fall från kommissionens andra avdelningar och kommer att erbjudas regelbundet på det sätt som beskrivs i avsnitt 2.2.4.

2.1. Grundläggande principer och prioriteringar

Vilka grundläggande principer styr kommissionens strategi mot bedrägerier?

Kommissionens strategi mot bedrägerier avser både utgifterna och inkomsterna i EU:s budget.

De viktigaste **grundläggande principerna** och målen för kommissionens politik på området är följande:

Etik. Kommissionen och andra instanser som förvaltar EU-medlen ska tillämpa stränga normer för etiskt beteende och integritet. Personalen ska följa dessa normer och ska få lämplig utbildning både om riskerna för bedrägerier och motåtgärder.

Mer öppenhet. Detta är viktigt för insatserna mot bedrägerier. Relevanta upplysningar om hur EU-medlen används ska så långt som möjligt tillhandahållas i ett format som kan bli föremål för revision, jämförelser och analyser för att spåra bedrägerier, med hänsyn till tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter.²⁹

Förebyggande av bedrägerier. Den första etappen för effektiva insatser mot bedrägerier beror på hur utgiftsprogrammen är utformade. Därför bör man när så är lämpligt analysera eventuella risker för bedrägerier i samband med genomförbarhetsstudierna och konsekvensanalyserna. När programmen genomförs bör en kostnadseffektiv och riskbaserad tillsyn och kontroll minska risken för bedrägerier på lämpligt sätt.

Faktisk utredningskapacitet. Lämpliga verktyg och incitament är viktiga för faktisk spårning och utredning av bedrägerier. Vid misstanke om bedrägerier bör organ som bekämpar bedrägerier få diskret tillgång till de nödvändiga upplysningarna, i samarbete med de berörda institutionerna och organen, och till verifieringskedjor i enlighet med gällande bestämmelser. Dessutom bör de berörda institutionerna och organen få lämplig information i god tid från utredningsorganet för att kunna vidta försiktighetsåtgärder och förhindra att fel och bedrägerier som skadar EU:s budget fortgår. Uppgiftslämnare, vittnen och andra informanter bör ha tillgång till enkla och snabba rutiner för att anmäla bedrägerier.

Påföljder. Rättvisa måste skipas i god ordning och inom rimlig tid. Det måste finnas metoder för att öka ordningen med hjälp av system som underlättar snabba och oberoende rättsliga åtgärder. Utöver påföljdsfrågan bör personer som dömts och ålagts administrativa påföljder även fräntas vinningen av överträdelsen och förskingrade medel måste återkrävas.

Gott samarbete mellan interna och externa aktörer. Effektiva insatser mot bedrägerier förutsätter i synnerhet ett gott samarbete mellan EU och de ansvariga nationella

²⁹ Se artiklarna 29 och 30 i budgetförordningen (principen om öppenhet).

myndigheterna och mellan alla berörda institutioners avdelningar. Kommissionen är väl medveten om den viktiga roll samförvaltarna och andra samarbetsparter spelar.

Kommissionens prioriteringar

Kommissionens strategi mot bedrägerier inför insatser mot bedrägerier som avser förebyggande och upptäckt av bedrägerier (avsnitt 2.2), utredningar (avsnitt 2.3), påföljder (avsnitt 2.4), återkrav (avsnitt 2.5) och andra övergripande bestämmelser om förebyggande av bedrägerier såsom etik och integritet, öppenhet och tillgång till information samt offentlig upphandling och EU-bidrag (vilka behandlas i avsnitt 2.6).

De frågor som i första hand bör **prioriteras** avser förebyggande av bedrägerier, till exempel följande:

- (1) Lämpliga bestämmelser om insatser mot bedrägerier i kommissionens förslag till utgiftsprogram enligt den nya fleråriga budgetramen, med avseende på konsekvensbedömningarna, jfr. avsnitt 2.2.1.
- (2) Strategier mot bedrägerier som ska användas av kommissionens avdelningar med bistånd från Olaf (avsnitt 2.2.2) och av centrala avdelningar, samt genomförande av dessa strategier (avsnitt 2.2.1–2.2.3 och 2.2.4).
- (3) Översyn och förenkling av direktiven om offentlig upphandling för att samtidigt minska risken för bedrägerier vid upphandling i medlemsstaterna (avsnitt 2.6.4).

Dessa prioriterade frågor ska åtgärdas senast i slutet av 2013. De andra åtgärderna i den här strategin mot bedrägerier ska genomföras senast i slutet av 2014.

2.2. Förebyggande och upptäckt av bedrägerier

Förebyggande och upptäckt av bedrägerier och fel³⁰ bör ske genom de interna kontroller som kommissionen utför på alla förvaltningsnivåer.³¹ Alla som förvaltar EU-medel är juridiskt skyldiga att ingripa mot fel och bedrägerier som påverkar EU:s budget. I praktiken är alltså kommissionen, medlemsstaterna och andra som deltar i genomförandet skyldiga att upprätta metoder för förvaltning och internrevision som gör det möjligt att förebygga och spåra fel, misstag och bedrägerier.³²

De kontroller som syftar till att förebygga och spåra bedrägerier avser också kontroll av lagligheten och riktigheten i transaktionerna. Därför innebär den här strategin mot bedrägerier inte att ytterligare kontroller måste införas. Däremot bör man se till att de befintliga systemen för internrevision tar tillräcklig hänsyn till risken för bedrägerier.

³⁰ Bedrägeribrott fastställs i straffrätten av en domare. I det här meddelandet används uttrycken *upptäcka* bedrägerier och fel sådana omständigheter som lett till starka misstankar om fel och eventuella bedrägerier (som begåtts till exempel av personal i den ekonomiska förvaltningen eller av revisorer) och som kräver att ärendet överlämnas till Olaf för *utredning*.

³¹ Artikel 28a i budgetförordningen.

³² Artikel 60.4 i förening med artikel 48 i genomförandebestämmelserna till budgetförordningen (EGT L 357, 31.12.2002, s. 1).

Den rättsliga ramen innehåller redan tillräckliga bestämmelser för att kunna garantera metodernas riktighet och laglighet, men ytterligare förbättringar behövs för att lösa problem på områden som är särskilt utsatta för bedrägerier. Kommissionens interna avdelningar och vissa förvaltande avdelningar har utvecklat verktyg för riskanalys som också lämpar sig för att hantera risken för bedrägerier, men verktygen måste ses över regelbundet för att anpassas till de aktuella problemen.³³ Kommissionen kommer att aktivt verka för riskhantering av bedrägerier och bevaka vilka praktiska resultat de befintliga förebyggande åtgärderna ger.

2.2.1. Kommissionens avdelningars strategier mot bedrägerier

Förvaltningsmetoden och politikområdet bestämmer vilka olika aktörer som är ansvariga. Därför behövs individuellt anpassade metoder. De strategier mot bedrägerier som ska användas av kommissionens olika avdelningar måste utformas individuellt utifrån vissa gemensamma nämnare, och anpassas till politikområdet och den berörda kommissionsavdelningen. En gemensam lösning för alla skulle inte vara lika effektiv. Genomförandet bör vid behov bygga på **särskilda sektorsstrategier mot bedrägerier** och anpassas till de olika avdelningar som förvaltar eller kontrollerar EU-medlen.

Vid **direkt förvaltning** är kommissionens avdelningar själva ansvariga för de olika politikområdena och insatserna mot bedrägerier, ekonomisk uppföljning av bedrägeriärenden på deras ansvarsområde, samt vid behov i nära samarbete med Olaf för att anta åtgärder som ska förhindra fortsatta bedrägerier eller fel.³⁴

Vid **delad förvaltning** är det medlemsstaterna som har huvudansvaret för genomförandet – detta avser den största delen av EU:s budget (cirka 80 %).³⁵ Detta innebär en särskild utmaning för kommissionens berörda avdelningar när det gäller förebyggande och spårning av bedrägerier. Vid delad förvaltning är det medlemsstaterna som i första hand ansvarar för att inrätta sådana förvaltnings- och kontrollsystem för operativa program som följer den rättsliga ramen. Medlemsstaternas system måste därmed vara så effektiva att de gör det möjligt att förebygga, spåra och rätta till fel, däribland bedrägerier. Kommissionen kan sedan avsluta räkenskaperna eller göra sådana ekonomiska justeringar som behövs för att kunna ta ansvar för hur budgeten genomförts vid delad förvaltning.

Vid indirekt, gemensam, eller decentraliserad förvaltning³⁶ liksom vid delad förvaltning förlitar sig kommissionens avdelningar på **externa samarbetsparter** som genomför EU:s budget. De strategier mot bedrägerier som antas av kommissionens avdelningar måste stå i proportion till de åtgärder som ska genomföras och vara kostnadseffektiva. Så långt som möjligt kan de bygga på befintliga strategier. Förvaltning med hjälp av externa samarbetsparter har olika kännetecken och därför är det kommissionens avdelningar som bör fastställa hur de på bästa sätt kan skydda EU:s ekonomiska intressen på de olika politikområdena på ett kostnadseffektivt sätt. Olaf kommer att stödja kommissionens avdelningar på det sätt som beskrivs i avsnitt 2.2.2. Vid behov kommer kommissionen att föreslå ny lagstiftning eller skärpta bestämmelser, ändra avtal eller förhandla om nödvändiga

³³ Se meddelandet till kommissionen om en ändamålsenlig och enhetlig riskhantering vid kommissionens avdelningar (SEK(2005) 1327) [ej översatt till svenska].

³⁴ Vid direkt förvaltning enligt artikel 53a i budgetförordningen ska genomförandet ske antingen direkt av kommissionen eller av EU:s delegationer.

³⁵ Artikel 53b i budgetförordningen.

³⁶ Artiklarna 54, 53, 56 och 163 i budgetförordningen.

förändringar med medlemsstaterna och andra externa samarbetsparter. Dessa förslag ska även ta hänsyn till relevanta riskbedömningar och andra analyser av risken för bedrägerier.

Vad bör kommissionens avdelningar ta hänsyn till i sina strategier mot bedrägerier?

Kommissionens avdelningar ska **anpassa sina system och metoder för internrevision** på ett konsekvent sätt, med hänsyn till proportionalitetsprincipen.

Sektorsstrategierna bör ta hänsyn till hela cykeln i arbetet mot bedrägerier, såväl förebyggande åtgärder som spårning, samarbetet mellan Olaf och kommissionens avdelningar, återkrav och påföljder. Strategierna bör anpassa inslagen till de särskilda behoven och omständigheterna på de olika politikområdena, däribland risken för bedrägerier på området.

Befintliga sektorsstrategier kan användas som utgångspunkt för lämplig utveckling eller komplettering.

Kommissionen kan även inrätta **regionala strategier** för vissa typer av bedrägerier. Ett nytt exempel på övergripande åtgärder är det arbetsdokument om en handlingsplan för insatser mot cigarett- och alkoholsmuggling vid EU:s östra gräns som åtföljer den här strategin.³⁷

Kommissionen ska utveckla ett nära samarbete och goda synergier samt främja de normer som beskrivs i den här strategin mot bedrägerier vid **EU:s institutioner, däribland utrikestjänsten, byråer och organ, inklusive gemensamma företag.**

2.2.2. *Olafs roll i utvecklingen och genomförandet av strategierna*

Enligt förordning (EG) nr 1073/1999 ska Olaf ”bidra till att skapa och utveckla metoder för att bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen.”³⁸ Olaf bör delta i detta arbete på ett tidigt stadium. Ansvar för att förebygga och spåra bedrägerier vilar i första hand på avdelningscheferna vid kommissionen (beroende på förvaltningsätt) men Olaf har en viktig roll att spela under hela processen.

Olaf ska spela en aktiv och större roll genom att biträda avdelningarna bland annat med metoder och rådgivning om utveckling och genomförande av sektorsstrategierna mot bedrägerier.

³⁷ SEK(2011) 791

³⁸ Artikel 1. I det ändrade förslaget till ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) - KOM(2011) 135 – har avsnittet modifierats eftersom det nu sägs att Olaf ska bidra till att skapa och utveckla metoder för att **förebygga och bekämpa** bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

För närvarande förekommer ett utbyte av goda metoder mellan vissa av kommissionens avdelningar som förvaltar EU-bidrag, men alla avdelningar deltar inte. Den avdelningsövergripande gruppen för korrespondenter mot bedrägerier ska utvecklas till ett nätverk för förebyggande och upptäckt av bedrägerier under Olafs ledning. Nätverket ska fungera som nervpunkt för experter som kan lämna stöd och rådgivning. Nätverket ska bidra till att sprida goda metoder (t.ex. om Plutoprojektet som nämndes ovan) och bedömningar av bedrägeririsken med utgångspunkt i Olafs operativa erfarenheter och relevant information som Olaf fått från medlemsstaterna, länder utanför EU eller internationella organisationer. Nätverket bör också hjälpa till att utveckla och regelbundet uppdatera de sektorsstrategier som antagits av kommissionens avdelningar.

Olaf bidrar till att samordna medlemsstaternas samarbete i insatserna mot bedrägerier i enlighet med artikel 325.3 i EUF-fördraget och den tillämpliga rättsliga ramen.³⁹ Medlemsstaternas åtgärder får stöd av regelbundna konsultationer, bland annat med den rådgivande samordningskommittén för förebyggande av bedrägerier (Cocolaf).⁴⁰ Kommittén skulle kunna ha fler undergrupper per sektor, så att sakkunniga på alla olika politikområden är närvarande. Dessa undergrupper bör stimulera samarbetet mellan medlemsstaternas bedrägeribekämpningsenheter, uppmana dem att utbyta operativa erfarenheter och öka kunskaperna om de bedrägerimetoder som upptäckts i de olika medlemsstaterna.

Detta speglar Olafs uppgift när det gäller att utreda misstänka bedrägerier och aktivt bistå alla kommissionens avdelningar i arbetet med att utveckla metoder för att förebygga bedrägerier.

2.2.3. Systematiska kontroller och riskanalyser

Beroende på vad varje förvaltningsform kräver ska kommissionens avdelningar, med Olafs hjälp, inrätta system för att kunna **spåra** grova fel och bedrägerier. I synnerhet bör man skapa ett klimat för att upptäcka misstänka transaktioner eller aktörer med hjälp av vissa indikatorer (rött ljus).

Avdelningarna bör bedöma behovet av att förbättra **bedömningen av risken för bedrägerier** genom att utveckla mer systematiska och formella metoder för att kartlägga vilka politikområden som utsätts för bedrägerier. Samtidigt bör de använda befintliga medel så effektivt som möjligt och göra intelligenta kontroller med hjälp av IT-verktyg som är särskilt anpassade till deras behov och som utvecklats av vissa avdelningar i samarbete med Olaf.⁴¹ Sådana verktyg gör det till exempel möjligt att korsa uppgifter om avslutade eller pågående projekt med EU-finansiering. Detta är bra för att kunna förebygga bedrägerier, men kan även användas för att upptäcka plagiat och dubbelfinansiering. Dessa verktyg blir fullt verksamma bara om IT-systemen innehåller fullständiga, konsekventa och tillförlitliga uppgifter om EU-bidragen. Man bör också ta hänsyn till möjligheten att analysera uppgifter för att förebygga bedrägerier i kravbeskrivningen på nya IT-system.

³⁹ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1) och artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁴⁰ Kommissionens beslut 94/140/EG, EGT L 61, 4.3.1994, s. 27.

⁴¹ Till exempel Plutoprojektet som nämns i avsnitt 1 och som utvecklats av avdelningar som arbetar med forskningsfinansiering tillsammans med Olaf.

Kommunikationen mellan kommissionens avdelningar om risken för bedrägerier kan förbättras. Användningen av kommissionens interna **system för tidig varning**⁴² ska ses över för att göra det mer effektivt för att förebygga bedrägerier i samband med direkt förvaltning. Man bör göra det möjligt att i högre grad utbyta information med externa aktörer via den centrala databasen för uteslutandevillkoren⁴³, med utgångspunkt i relevant lagstiftning och med hänsyn till bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

En effektiv tillsyn kan försvåras om man inte har tillräcklig tillgång till handlingar och information på vissa områden som förvaltas gemensamt med internationella organisationer.⁴⁴ Kommissionen kommer att fortsätta verka för att förbättra de rättsliga bestämmelserna om samarbetet med länder utanför EU och internationella organisationer och för att se till att bestämmelserna genomförs och tillämpas korrekt. Detta kan även omfatta att i internationella avtal och samförståndsavtal införa bestämmelser om informationsutbyte och operativt samarbete, däribland gemensamma utredningar.

2.2.4. *Ökad medvetenhet och fortbildning*

Kommissionen kommer regelbundet att uppmärksamma sin **personal** på riskerna för bedrägerier, i synnerhet projektledare, ekonomi- och revisionsansvariga och tjänstemän vid EU-delegationerna. Kommissionen kommer att arbeta nära tillsammans med utrikestjänsten och andra EU-organ för att främja detta förhållningssätt. Kommissionen kommer att sprida information om systemet för tidig varning, **metoder för anmälan av bedrägerier** och om vilka åtgärder som vidtas mot bedrägerier. Detta kan även avse att begränsa konsekvenserna av bedrägerier eller fel genom att i tid vidta lämpliga åtgärder för att stoppa dem, initialt huvudsakligen vid de organ och enheter som är främst berörda. Informationsspridningen bör även omfatta uppgifter om Olafs insatser mot bedrägerier.

All **personal** som arbetar med projektförvaltning och i ekonomifunktioner bör engageras i arbetet med att förebygga och spåra bedrägerier och bör få tillräcklig fortbildning, däribland om insatserna mot bedrägerier. Olaf kommer att upprätta en intern webbsida för kommissionen som ska ägnas åt bedrägeribekämpningen, och som ska innehålla metodisk vägledning som ska hjälpa avdelningarna och genomförandeorganen att utveckla sina insatser mot bedrägerier, till exempel goda metoder eller en beskrivning av systematiska bedrägerier. Olaf kommer också att tillhandahålla expertis för framtagning av utbildningsprogram.

Olafs **nätverk för förebyggande och spårande av bedrägerier** och eventuella andra befintliga expertgrupper ska bidra till arbetet med ökad medvetenhet och fortbildningen.

Kommissionen, och i synnerhet Olaf, ska också fortsätta utbyta goda metoder samt bistå och samarbeta med internationella organisationer och expertorgan för att utveckla sin politik för insatser mot bedrägerier och korruption. Den senare typen av insatser ska samordnas med EU:s rapport om insatserna mot korruption.

⁴² Kommissionens beslut C(2008) 3872 av den 16 december 2008 om systemet för tidig varning som ska användas av kommissionens utanordnare och genomförandeorgan, EUT L 344, 20.12.2008, s. 125.

⁴³ Artikel 95 i budgetförordningen.

⁴⁴ Punkt 14 i revisionsrättens yttrande nr 1/2010 *Förbättra den ekonomiska förvaltningen av Europeiska unionens budget: Risker och utmaningar*, EUT C 35, 12.2.2010.

2.3. Utredningar

2.3.1. Olafs utredningar

Kommissionen har lagt fram ett nytt förslag till omarbetning av den rättsliga ramen för Olaf.⁴⁵ Förslaget ska göra Olafs utredningar mer effektiva.⁴⁶ Förslaget ska också underlätta samarbetet med andra instanser. Förslaget innehåller bestämmelser om rättssäkerhet och garanterar skyddet av de individuella rättigheterna i enlighet med EU:s stadga för de grundläggande rättigheterna.

Utbytet av information mellan kommissionens avdelningar och Olaf före, under och efter utredningarna bör ge kommissionen möjlighet att vidta lämpliga försiktighetsåtgärder, till exempel frysa bidrag, avtal eller betalningar och hindra fortsatta fel. Det ska också göra det lättare för Olaf att få tillgång till alla upplysningar som är relevanta för byråns utredningar.

Framgångsrika utredningar av EU-personal (interna utredningar) förutsätter ett **intensivt samarbete mellan Olaf och andra utredande instanser**. Detta **samarbete** bör därför stärkas vid behov, i synnerhet **Olafs samarbete med de andra EU-institutionernas utredande och kontrollerande organ**.⁴⁷

Oavsett förvaltningsform bör **centrala kontaktpunkter** utses i medlemsstaterna⁴⁸, länder utanför EU och vid internationella organisationer. Olaf kan då använda dessa kontaktpunkter direkt i utredningarna, enligt det ändrade förslaget till reform av Olaf.

Vid behov bör Olaf vid utredningar utöka sitt **samarbete med de externa revisorerna vid kommissionens avdelningar** för att dra nytta av den ömsesidiga sakkunskapen. Därför får kommissionens revisorer delta i Olafs uppdrag och kontroller på plats.

Olaf ska utvidga sin operativa erfarenhet och kunskaper om goda metoder och dela med sig av dessa till medlemsstaterna för att skydda EU:s ekonomiska intressen. Olaf bör stödja gemensamma insatser mot bedrägerier som vidtas av medlemsstaterna.⁴⁹ Samarbetsparterna bör **informera** Olaf om upptäckta bedrägerier på ett tidigt stadium och uppdatera uppgifterna när ärendet följs upp, med hänsyn till den tillämpliga rättsliga ramen.

Med tanke på den nya fleråriga budgetramen bör det i alla utgiftsprogram och därmed sammanhängande beslut, kontrakt och bidragsavtal som finansieras av EU anges att Olaf har

⁴⁵ KOM(2011) 135.

⁴⁶ Revisionsrätten har också betonat behovet av effektivitet, se revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2011 Uppföljning av särskild rapport nr 1/2005 om förvaltningen av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

⁴⁷ Enligt det ändrade förslaget till ändring av förordning 1073/1999 (KOM(2011) 135) ska Olaf därför prioritera utredningsarbetet, se artikel 5.1 och s. 4 i motiveringen.

⁴⁸ Detta sägs i artikel 3 i det ändrade förslaget till ändring av förordning 1073/1999 (KOM(2011) 135), jfr s. 4 i motiveringen.

⁴⁹ Olaf ska ”stödja gemensamma insatser mot bedrägerier som medlemsstaterna vidtar på frivillig grund” enligt artikel 1 i KOM(2011) 135, ändrat förslag till ändring av förordning (EG) nr 1073/1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

behörighet att utreda misstänkta bedrägerier i EU-finansierade program och projekt.⁵⁰ Dessa klausuler bör ålägga alla uppdragstagare och bidragsmottagare och deras anställda en skyldighet att på begäran ge Olaf tillgång till alla upplysningar om hur programmen och projekten genomförts. Uppdragstagare och bidragsmottagare bör åläggas att i avtal med sina underleverantörer ta in liknande klausuler så att Olaf får samma tillgång även i förhållande till underleverantörerna..

2.3.2. Uppgiftslämnare och andra personer som avslöjar missförhållanden

Systemen för att anmäla misstänkta bedrägerier och korruption och för att **skydda alla uppgiftslämnare** som agerar i god tro är viktiga för att kunna spåra bedrägerier. EU:s lagstiftning innehåller bestämmelser om uppgiftslämning från den egna personalen.⁵¹ Alla andra **uppgiftslämnare** bör också ha enkel tillgång till utredningsmyndigheter som Olaf.⁵² Kommissionen ska överväga hur uppgiftslämnare kan få bättre vägledning och skydd från de berörda myndigheterna och hur man ytterligare kan **stimulera uppgiftslämnare** att anmäla fel, bedrägerier och korruption (till exempel genom att motivera uppgiftslämnare och verka för frivilliga anmälningar).

2.4. Påföljder

Ekonomiska eller administrativa påföljder ska användas generellt och strängare, och ska även kunna resultera i uteslutning från EU-finansiering vid grova fel, bedrägerier eller korruption. Vilka påföljder som tillämpas på juridiska personer bör avgöras med hänsyn till vilka åtgärder de juridiska personerna vidtagit gentemot den eller de ansvariga för bedrägerier och korruption. Påföljderna bör ges tillräcklig uppmärksamhet, i enlighet med den befintliga rättsliga ramen.

Medlemsstaterna är skyldiga att anmäla vissa bedrägerier som drabbat EU:s budget och som kan ligga till grund för att utesluta mottagarna från vidare EU-finansiering.⁵³ De är däremot inte skyldiga att registrera informationen centralt för att kanalisera uppgifterna via en enda ansvarig myndighet, något som skulle göra systemet mer effektivt. Kommissionen kommer därför att uppmana medlemsstaterna att anta riktlinjer för nationella myndigheter för att anmälningarna ska lämnas på lämpligt sätt till kommissionens centrala databas för uteslutningskriterier. Kommissionen kommer att uppmuntra medlemsstaternas myndigheter och EU:s organ att vidta åtgärder för att öka kännedomen om denna databas.

För att ge alla jämförbara villkor inom EU⁵⁴ kommer kommissionen att bedöma om de **ekonomiska eller administrativa påföljder som medlemsstaterna tillämpar** i enlighet med nationella bestämmelser är tillräckligt **effektiva, proportionerliga och avskräckande**.

⁵⁰ Se i detta sammanhang meddelandet om förebyggande av bedrägerier med hjälp av erfarenheter från det operativa arbetet: en dynamisk bedrägerisäkring (SEK(2007) 1676) med avseende på de utgiftsprogram som finansierades via budgetramen 2001–2006.

⁵¹ Artiklarna 22a och 22b i tjänsteföreskrifterna (EGT 45, 14.6.1962, s. 1385).

⁵² **Anmälningssystemet** kan till exempel användas för att göra en anonym anmälan: <https://fns.olaf.europa.eu/>.

⁵³ Artikel 95.2 i budgetförordningen.

⁵⁴ Se relevanta förslag som utreds i meddelandet om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar, KOM(2011) 293.

Kommissionen kommer också att utarbeta relevanta förslag till lagstiftning, i synnerhet på tullområdet i enlighet med handlingsplanen till Stockholmsprogrammet.⁵⁵

För att göra de **disciplinära påföljderna** mer avskräckande bör resultaten av förfarandena ägnas större uppmärksamhet, med samtidig respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och bestämmelserna om skydd av personuppgifter. **Information om personal som ålagts påföljder** bör sparas och delas med andra instanser på grundval av behovet av att få informationen för att förebygga bedrägerier, i enlighet med bestämmelserna om skydd av personuppgifter och i linje med lämpliga skyddsbestämmelser.⁵⁶

2.5. Återkrav

Vid delad förvaltning är det i första hand medlemsstaterna som är ansvariga för att utreda fel och bedrägerier och för att återkräva felaktigt utbetalda medel, även i samband med uppföljningen av Olafs utredningar.⁵⁷ Vid direkt förvaltning är det kommissionens avdelningar som utan dröjsmål ska återkräva medel med hjälp av betalningskrav under uppföljningen av Olafs utredningar. Det är viktigt att uppgifter om återkrav systematiskt förs in i Olafs information om den operativa verksamheten. Kommissionen kommer att förbättra fullständigheten, kvaliteten och presentationen på uppgifterna om återkrav i rapporten om skyddet av EU:s ekonomiska intressen.⁵⁸

2.6. Andra övergripande bestämmelser om förebyggande av bedrägerier

2.6.1. Internationella bestämmelser

Kommissionen ska se till att de relevanta **internationella överenskommelserna** och normerna om insatser mot bedrägerier tillämpas på lämpligt sätt, i synnerhet FN-konventionen om korruption, Europarådets instrument (Greco) samt normer och rekommendationer från OECD och G-20.⁵⁹

2.6.2. Etik och integritet

Kommissionen har omfattande bestämmelser om etik och integritet bland sin personal⁶⁰ och bland kommissionsledamöterna⁶¹. Dessa bestämmelser har nyligen arbetats om. Kommissionen ger alla nyanställda utbildning i dessa frågor och erbjuder också repetitionskurser.

⁵⁵ KOM(2010) 171, s. 22.

⁵⁶ Se artikel 8.5 i direktiv 95/46/EG och artikel 10.5 i förordning (EG) nr 45/2001.

⁵⁷ Artikel 53b.2c i budgetförordningen.

⁵⁸ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/anti-fraud_en.html.

⁵⁹ Se s. 9–10 i meddelandet *Insatser mot korruption på EU:s territorium* (KOM(2011) 308).

⁶⁰ Tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskaperna (EGT 45, 14.6.1962, s. 1385), regler om god förvaltningssed för europeiska kommissionens anställda när det gäller deras förhållande till allmänheten (EUT L 267, 20.10.2000, s. 63), dokumentet *Practical Guide to Staff Ethics and Conduct* [ej översatt till svenska] samt andra särskilda föreskrifter.

⁶¹ Kommissionsledamöternas uppförandekodex *Code of Conduct for Commissioners* (C(2011)2904) [ej översatt till svenska]: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/pdf/code_conduct_en.pdf.

Kommissionen kommer att se till att de regler och etiska värderingar som styr EU:s förvaltning regelbundet och på lämpligt sätt kommuniceras till hela personalen från högre ort och att lämplig **fortbildning** anordnas.

Kommissionen ska se till att man i samband med rekryterings- och personalpolitiken förfogar över effektiva åtgärder för att förebygga bedrägerier. Detta bör även omfatta praktiska kontroller av de sökandes upplysningar.

2.6.3. Öppenhet och tillgång till information

Öppenhet bidrar till att förebygga bedrägerier och underlättar spårning av dem. För att se till att EU-medlen förvaltas på ett öppet sätt i enlighet med gällande regler bör allmänheten enkelt kunna få tillgång till relevanta uppgifter.

I enlighet med det europeiska öppenhetsinitiativet⁶² har kommissionen också infört ett frivilligt system för mer öppenhet bland intresseorganisationerna på EU-nivå. Ett register har upprättats och en uppförandekodex har antagits. Den 23 juni 2011 undertecknade kommissionen ett interinstitutionellt avtal med Europaparlamentet om ett gemensamt register.⁶³

2.6.4. Offentlig upphandling och EU-bidrag

Kommissionen håller för närvarande på att se över EU-direktiven om offentlig upphandling.⁶⁴ Arbetet ska **förenkla** förfarandena och öka **öppenheten** i upphandlingsförfaranden på alla nivåer inom EU och i medlemsstaterna. I samband med denna reform kommer kommissionen att se över andra sätt att förebygga bedrägliga beteenden och **intressekonflikter** i förvaltningen av offentliga medel.

Kommissionen överväger också att föreslå bestämmelser om tilldelning av tjänstekoncessioner, som kan omfatta användning av EU-bidrag i offentlig-privata partnerskap, och som idag inte omfattas av några tydliga krav på öppenhet.

Organ som får EU-bidrag måste på begäran kunna ge **insyn i ägarförhållandena**. Alla som ingår i ägarstrukturen måste kunna kontrolleras av myndigheterna på grundval av behovet av att få information. Detta gäller även delägare i konsortier och utomstående som får ekonomiskt stöd när bidraget lämnas.

3. TILLSYN OCH RAPPORTERING OM GENOMFÖRANDET

Den här strategin mot bedrägerier bör inarbetas i kommissionens strategiska planerings- och programmeckel som är kopplad till en rad verktyg för planering, bevakning och avrapportering. Strategier mot bedrägerier kräver inga ytterligare kontroller och medför ingen ytterligare administrativ börda, utan bör helt enkelt inarbetas på rätt sätt i befintliga system för planering, kontroll och rapportering.

⁶² SEK(2005) 1300 och SEK(2005) 1301.

⁶³ http://ec.europa.eu/transparency/index_en.htm.

⁶⁴ Grönbok om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling med sikte på en effektivare europeisk upphandlingsmarknad (KOM(2011) 15).

Kommissionens avdelningar använder sina årliga förvaltningsplaner för att planera och övervaka verksamheten och dessa bör även omfatta genomförandet av strategier mot bedrägerier. Den årliga verksamhetsrapporten är det rapporteringsverktyg som redogör för vad varje avdelning åstadkommit under året och hur de har förbättrat sina förvaltnings- och kontrollmetoder eller sin ekonomiska förvaltning, däribland insatser mot bedrägerier. De **årliga verksamhetsrapporterna**⁶⁵ bör innehålla upplysningar om förebyggande insatser mot bedrägerier **som en del av bedömningen av de egna interna kontrollsystemen**, bör redogöra för hur sektorsstrategin genomförts och beskriva vilka åtgärder som vidtagits för att minska riskerna för bedrägerier.⁶⁶ De bör även innehålla uppdaterade uppgifter om hur sektorsstrategierna tillämpas.

Kommissionen kommer att rapportera om hur den här strategin för insatser mot bedrägerier genomförts, första gången i kommissionens årliga rapport om skyddet av EU:s ekonomiska intressen 2013.

Därmed kan insatserna mot bedrägerier stå kvar högt på kommissionens dagordning samtidigt som det tydligt framgår hur viktiga dessa insatser är för den ekonomiska ansvarsfriheten.

⁶⁵ Dessa rapporter offentliggörs på EU:s webbsida med adress: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm.

⁶⁶ Avseende den övergripande rapporteringen om strategin för insatser mot bedrägerier, se avsnitt 3.